

Basın Açıklaması**Vergici Sudan Devleti, İşsizlik Sorununu Asla Çözemez, Aksine Sorunun Baş Müsebbibi Sudan Devletidir**

Sudan Yurt Dışı İşleri Çalışma Genel Sekreteri Büyükelçi Karrar El Tihami, “Mezunları istihdam etmekten devlet sorumlu değildir.” dedi ve “Devlet, sadaka kurumu ve işsizlik emaresi değildir” diye de ekledi. [23.07.2017 el-Ceride gazetesini]

Sudan’da gençler arasında işsizlik oranı yaklaşık %34, mezunlar arasında ise %48’dir. Hiç şüphesiz bu rakamlar, tüyler ürperticidir. İşsizlik, bu büyük beyin göçünün doğrudan nedenidir. Yukarıda adı geçen yetkili, etkili çözümler sunacağı yerde devletin vatandaşa bakışını tasvir ediyor. Devlet, vatandaşına Allah’ın emri doğrultusunda bakmıyor. Allah *Subhânehu ve Teâlâ*, kıyamet günü bu bakış açısına göre hesaba çekecektir.

İslam Devleti, vergici ve haraççı değil, güdücü bir devlettir. Güdücülük kavramı şu anlama gelir, devlet, tıpkı babanın çocuklarını güttüğü gibi, vatandaşlarını güder. Aç olanları doyurur, çıplak olanları giydirir, evinde onları oturtur, onlara eğitim olanağı sunar. Hasta olanı tedavi ettirir, güvenliklerini sağlar. İşte bunlar, İslam Devletine farz olan güdücülük gerçeğidir. Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

“*Dikkat edin, hepiniz çobansınız ve hepiniz idaresi altındakilerden sorumludur. İnsanlara hükmeden emir bir çobandır, tebaasından sorumludur*” Bu yüzden şeran devlet, fert fert tüm vatandaşların temel ihtiyaçlarını karşılamak zorundadır.

İşsizlik sorununun çözümüne gelince, şeran devletin görevi, vatandaş olan herkes için iş bulmaktır. Çünkü Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

“*İman çobandır ve güttüklerinden sorumludur.*” Ve çünkü aynı zamanda devlet reisi olan Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*, bakacak kimsesi olmayan yoksulun nafakasını devlete ait kılmıştır. *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

“*Kim mal bırakırsa bu varislerinedir. Kim külfet bırakırsa yükü banadır.*” Hatta devlet reisi olan Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*, muktedir olanlara bile velilik yapmış ve onlara iş imkânı sunmuştur. İbn Mace, Enes b. Malik’ten rivayet ettiğine göre

أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ يَسْأَلُهُ فَقَالَ: لَكَ فِي بَيْتِكَ شَيْءٌ؟ قَالَ: بَلَى، جَلَسْتُ نَلْبَسُ بَعْضَهُ وَنَبْسُطُ بَعْضَهُ وَقَدْ حُشِرْتُ فِيهِ الْمَاءُ. قَالَ: ائْتِنِي بِهِمَا. قَالَ: فَاتَّاهُ بِهِمَا، فَأَخَذَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدَيْهِ ثُمَّ قَالَ: مَنْ يَشْتَرِي هَذَيْنِ؟ فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخُذُهُمَا بِدَرَاهِمٍ، قَالَ: مَنْ يَزِيدُ عَلَي دَرَاهِمٍ؟ (مَرْثَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا). قَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخُذُهُمَا بِدَرَاهِمَيْنِ، فَأَعْطَاهُمَا إِيَّاهُ وَأَخَذَ الْبَرَاهِمَيْنِ فَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَّ وَقَالَ: اشْتَرِ بِأَحَدِهِمَا طَعَامًا فَإِنِئِدْهُ إِلَى أَهْلِكَ وَاشْتَرِ بِالْآخَرِ قَدُومًا فَأْتِنِي بِهِ، فَفَعَلَ، فَأَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَشَدَّ فِيهِ عُوْدًا بِيَدَيْهِ وَقَالَ: أَذْهَبَ فَاحْتَطَبَ وَلَا أَرَاكَ خَمْسَةَ عَشَرَ يَوْمًا. فَجَعَلَ يَحْتَطَبُ وَيَبِيعُ، فَجَاءَ وَقَدْ أَصَابَ عَشْرَةَ دَرَاهِمٍ فَقَالَ: اشْتَرِ بِبَعْضِهَا طَعَامًا وَبِبَعْضِهَا ثَوْبًا ثُمَّ قَالَ: هَذَا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَجِيءَ وَالْمَسْأَلَةُ نُكْتَةً فِي وَجْهِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَصْلُحُ إِلَّا لِذِي فَقْرٍ مُدْفِعٍ أَوْ لِذِي غُرْمٍ مُفْطِعٍ أَوْ دَمٍ مُوجِعٍ

“*Ensari bir zat gelip Peygamber bir şey istedi. Bunun üzerine Peygamber “Evinde hiç bir şey yok mu?” diye sorunca, adam “Evet, bir çulumuz var. Bir kısmıyla örtünüp, bir kısmıyla da yaygı olarak yere seriyoruz! Bir de su içtiğimiz kabımız var.” dedi. Peygamber “Onları bana getir” buyurdu. Adam gidip getirdi. Aleyhisselatu vesselam eşyaları eline alıp “Şunları satın alacak yok mu?” buyurdular. Bir adam: “Ben bir dirheme satın alıyorum.” dedi. Rasûlullah: “Bir dirhemden fazla veren yok mu? Dedi ve iki üç sefer tekrarlayarak (açık arttırmaya çıkardı). Orada bulunan bir adam: “ Ben onlara iki dirhem veriyorum.” dedi. Aleyhisselatu vesselam eşyaları ona sattı. İki dirhemi alıp Ensariye verdi ve: “ Bunun biriyle ailen için yiyecek al, ailene ver. Diğeriyle de bir balta al bana getir!” buyurdular. Adam gidip bir balta alıp getirdi. Rasûlullah, ona eliyle bir saplık geçirdi. Sonra: “ Git, odun eyle, sat ve on beş gün bana gözükmek!” buyurdu. Adam aynen böyle yaptı, sonra yanına geldi. Bu esnada on dirhem kazanmış, bunun bir kısmıyla yiyecek, bir kısmıyla da yiyecek satın almıştı. Rasûlullah: “Bak, bu senin için, kıyamet günü alnında dilenme lekesiyle gelmeden daha hayırlıdır!” buyurdu ve sözlerine şöyle devam etti: “ Dilenmek, sersefil, fakra düşmüş veya riisva edici borca batmış veya elem verici kana bulaşmış insanlar dışında, kimseye caiz değildir.” Bu hadisten âlimler, işsizenin bulmanın devletin görevleri arasında olduğu hükmünü çıkardılar. Hanif Şeriata göre bu devlete farzdır.*

Gerçek şu ki Sudan’da yürürlükte olan sistem, vergici bir sistemdir ve güdücülük ile hiçbir ilgisi yoktur. Bu haram vergiler ve başarısız politikalar, temel tarımsal politikaları yok etti. Sadece başkentte üç bin fabrikanın

kapılarına kilit vurdurdu. Ülke halkına yoksulluk ve işsizliği miras bıraktı. Bununla da yetinmedi, tek derdi haram para toplamak olan ve yurtdışında çalışan gurbetçilerin işleri ile ilgilenen dernek hisselerinin peşine düştü. Bu yüzden işsizlik, bu sistemlerin uygulanmasının doğal sonucudur.

Şeri hükümlere değer veren, halkın işlerini gütmek için uykusuz kalan ve işsizlik sorununu çözebilecek tek devlet, Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet Devletidir. Yeryüzünde bu devletin kurulması için çalışmak ve Âlemlerin Rabbinin hükümleri altında insanları refaha erdirmek bütün Müslümanlara farzdır.

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü

21 October Street, Imarat al-Vaqf, Ground Floor, East Khartum /Sudan

Tel: +(249) 0912240143 - 0912377707 | **E-Mail:** spokman_sd@dbzmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com